

Emlékezések

**Tarczalné Szekeres Anikó emlékezései
gyülekezeti alkalmáról**

Bevezetés

Nagy János 2009-ban jött közénk feleségével, és akkor még háromhónapos kislányával. A bemutatkozása annyira sikeres volt, hogy a presbitérium egyhangúlag őt választotta lelkésznek. Nagy lendülettel vetette be magát a szolgálatba.

Gyülekezetünk gazdag, színes programkínálattal rendelkezik, képes megújulni, is. Ha mindent nem is tudunk visszaidézni, de szeretnénk azért mégis emlékeket újra felidézni. A cél az is lenne, hogy egy átlagos, templomot alig-alig látogató ember számára se legyen a könyv „szá-raz” olvasmány. A lelkipásztorunk mindig történetekkel magyarázza igehirdetéseit.

Alkalmaink:

A vasárnapi istentiszteletek 11 órakor kezdődnek.

Bibliaórák keddenként este fél hatkor kezdődnek. Beszélgetünk az igéről, éneklünk, megosztjuk örömeinket, nehézségeinket egymással.

Régebben szerdánként ökumenikus bibliaórák voltak, amelyek átalakultak havi egy alkalomná, ökumenikus teadélutáná. Igehirdetés után tea és szendvics mellett kötetlen beszélgetés van testvéreinkkel.

Vasárnaponként 16 órakor van ez az alkalom.

Gyülekezeti teadélután is van, ahol jobban megismerjük a gyülekezet tagjait. Közös teázás, beszélgetés, játék során. Filmklubon havonta egy filmet néztünk meg, és időnként beszélgetünk is róla egy tea mellett. Temetői istentiszteletek vannak még - Halottak napján - csendes áhítattal van emlékezés ez évben elhunytakról.

Tartottunk evangelizációs alkalmakat. Gyülekezetek közti csendes délutánokat. Nyitott templomok napját kétszer. Alpha kurzust többször. A jövőben is szeretnénk folytatni. A lényege ez: Éld át a közösséget vacsorával egybekötve, és ismerd meg a Biblia alaptanításait!

A Házasság művészete arról szól, hogy elgondolkozzunk a párkapcsolatunkról. Halk beszélgetés során előjönnek a nehézségek, örömök. Hogyan kapcsolódhat gyakorlati módon az örömhír, az evangélium családi és egyéni életünkhöz? Házaspáros nap is volt sok játékkal.

A 2017/2018 -as tanévtől az iskolát átvette az egyház. Református Általános Iskola lett. A gyülekezet családi napokat szervez diákoknak, tanároknak szülőknek, testvéreknek. Alternatív, családi istentiszteleteken a diákok műsort adnak elő, és az igehirdetés is egyszerűen, az ő nyelvükön van hirdetve. Nem nélkülözve a játékos illusztrációt.

Röviden a Filmklubokról

Néhány eddigi filmünk volt:

A Viskó:

Tulajdonképpen a fájdalmainkból épített hely, ahová beragadunk, ahol megsérülünk, ahol fájdalmaink, és szégyenünk összpontosulnak. A főszereplő esélyt kap "Papától" (Istentől) levél formában, hogy a viskóban töltsék együtt a hétvégét. A Szentháromság tagjaival sikerült kijutni a mélyből.

Isten nem ver Bobbal:

Egy beteg rátelepedik a pszichiátere és családja életére, és a dokit az örületbe kergeti. Isten egyébként nem ilyen. (Jak 1,13)??

A bájkeverő:

A bájkeverő, aki női testbe bújt Ördög. Ő mutatja be a lelkünk örök kísértőjét. Kívánságainkat lesi, mindig ott bujkál, de amit ad, az mindig messze van a tökéletestől. Gyorsan szeretnénk mindent megkapni, és nem is törődünk a részletekkel. Ő ezt használja ki. Elgáncsol, befeketít, neveltségessé tesz, és az a célja, hogy örökké elégedetlenek legyünk. Isten azonban lenyúl értünk és méltóságot ad. „Minden jó adomány és tökéletes ajándék Istentől van.” (Jak 1.17)

A jövő kezdete:

Merjünk változni!

Egy tanár arra kéri a diákjait, hogy tegyenek jót a világban. Trevol diák összehozta alkohol problémákkal küzdő anyját testi sérülése miatt zárkózott tanárával. Részlet a filmből, Trevol diák szavai: "Vannak akik megijednek attól, hogy másként is élhetnének, és attól, hogy a világ mégsem annyira rossz. Vannak, akik úgy hozzászoktak a dolgokhoz, még a rosszakhoz is, hogy nem mernek változtatni, Az ilyen emberek feladják, és ha ők feladják, akkor mindenki veszít."

Risen:

Feltámadott a jelentése. Nagypénteken vetített film. Hogyan találod meg Jézus testét, ha ő elvileg feltámadt? Az a római katona, akinek parancsára átdöfték Jézus testét, elkezd nyomozni. Később a tanítványokkal tartott, és meggyőződött a feltámadás igazságáról.

A megbocsájtás útja

Egy fiú szórakozottságából halálos balesetet csinál. Megbánja őszintén, majd iskoláról iskolára előadást tart, hogy felelőtlenül ne száguldjanak a fiatalok. A film végén fölmentik a büntetés alól. (Mi is meg nem érdemelten felmentést kaphatunk Istentől életünk végén)

Magdalai Mária

Gyermektelen asszony, akit férje elbocsátott ezért. Egyik férfi után a másikba kapaszkodott. Az első szeretője a római katonatiszt csak megalázta őt, majd a katonái lábai elé vetette. Mária a bosszút táplálta. Egy még magasabb rangú római tiszt mindent megtett Máriáért. A bosszú még több bűnt szült. Nemcsak volt férje haláláért felelt, hanem Magdala falu felgyújtásáért is. Önmagát hibáztatta a traumáért. Végül úgy döntött, hogy Jézus mellett marad. Bűnbocsánatot nyert, könnyeivel mosta Jézus lábát.

A filmben Keresztelő János elgondolkodtató kérdéseket és magyarázatokat tett Máriának

"Nem vagy boldog vele?"

"Nem én akartam ezt az életet."

"Megtaláltad azt, amit kerestél?"

"Új életet kaptam itt, tisztát." "Ez az, amit kerestél?"

"Bárcsak elpusztulna a múlt, nem tehetek mást, mint elfogadom a kárhozatot és beletörődöm."

"Te mit nyertél?"

"Egy férfit és talán a szerelmét." "Ez az, amit akartál?"

Több lépcsős megtérés. Egy Istentől küldött ember gondolkodtatta el Máriát. Bosszút akart és elveszítette önmagát. Összetört egy élet és sok más emberé is.

"Fordíts hátat Galileának!" (A múltnak) "Bárcsak más lehetnék! Ne lennék én magam!"

"Megtalálod, amit keresel?"

Mik a fordulópontok a mi életünkben?

Ízelítő a Fial Felnőtt Klubokból

Azzal a céllal alakult meg, hogy a 30-as 40-es éveiben járó korosztályt összefogja, de vannak közöttünk fiatalabbak is.

Szolgálataink, feladataink gyülekezetünk minden programjába belenyúlnak. Családi napokat, gyerektáborokat szervezünk. Kétszer tartottunk Nyitott templomok éjszakáját. Van filmklubunk. Az ökumenikus, illetve református gyülekezeti teadélutánokat élő, hangszeres zenével kísérik. Az utóbbinak egyik célja a különböző generációk összehangolása játékos programokkal. Iskolaidőben havonta egyszer családi istentisztelet is van, ahol fiataljaink zenélnek. Képeket, videókat is készítünk a különböző rendezvényeinkről

A Fial Felnőtt Klub vasárnap délutáni alkalom. Általában kéthetente jövünk össze nyári időszámítás szerint 17 órakor, télen 16 órakor. Éneklünk, közösségépítő játékokat játszunk, és beszélgetünk. Akár az istentiszteletéről, akár egy aktuális témáról, ígéről. Közös főzés, grillezés, közös bringázás pl. Dunakömlődre, vagy csak fel a madocsai szőlőhegyre teszi érdekessé, meghitté, az együttléteinket. Legutóbb Pakson az Ürgemezőn jártunk és ünnepeltük meg együtt Kissné Gelencsér Klári frissen megszerzett hitoktatói diplomáját, illetve együtt örültünk még két nyolcadikos elballagott diákunknak.

Mátrix beszélgetések sorozatunkról

A Mátrix film szerint mindnyájan a Mátrix foglyai vagyunk. Ugyanezt a Biblia így fogalmazza: A bűn foglyai. A Mátrix ugyanúgy, mint a világ, eltakarja előlünk a valóságot. Szükségünk van a szabadulásra. Szükségünk van egy Megváltóra is, aki kiszabadítja az embereket. Morpheus gondolata "Más dolog ismerni az utat, és más dolog járni azon." Másik idézet a filmből: "Elmondom miért vagy itt. Azért, mert tudsz valamit. Bár magad sem tudod, mi az. De érzed, érezted egész életedben. Zűr van a világgal. Nem tudod mi, de létezik. Mint szilánk az agyadban. Ami megőrjít. Épp emmiatt jöttél el hozzám."

Kerekes Szabolcs aki hippiként kezdte, a Mátrix beszélgetések című könyv írója beszél arról, hogy hogyan tudja megérinteni a hit a mai posztmodern embert, akik nem fogadnak kész válaszokat, kérdeznek.

A következő film a beszélgetésre: a Napfivér, Holdnővér filmrészletet néztünk.

Assisi Szent Ferencet apja elküldi, hogy dicsőséget szerezzen. Istennel találkozik. Kidobja apja méregdrága ruháit, kelméit mondván: a mennyben kell kincset nyerni, a földi kincs magában boldogtalanná tesz. Végül saját ruhájától is megszabadul. Ezt párhuzamba állítottuk a házasságtörő asszony történetével. Mindkét történet hasonlósága sokkoló. Assisi Szent Ferenc és a félrelépő asszony megszegyenítve ott áll a papok és a tömeg előtt. Nem értik, hogy a reményvesztett nőhöz még nagyobb irgalom kell. Jézus a "vétek nélküli" tömeget szégyenítette meg. Radikális fordulat következett be. A mi életünkben mi volt a radikális változás?

Tanulságos történetek áhítatokról, istentiszteletekről

Családi napon: Élő szemtanúi voltak többen a kiégő busznak, melyeken a gyerekek utaztak. Senki sem sérült meg. Tanulság:

Az égő kunyhó

Egy hajótörés egyedüli túlélője egy kis lakatlan szigetre sodródott. Lázasan imádkozott, hogy Isten mentse meg, és minden nap a látóhatárt kémlelte, de semmit sem látott. Végül kimerültsége ellenére sikerült uszadékfából egy kis kunyhót építenie, ami megvédte az időjárástól, és ahol tárolhatta kevéske holmiját.

Egyik nap azonban, amikor élelemkereséséből visszaért, lángokban találta kis kunyhóját, a füstje felszállt az ég felé. Bekövetkezett a legrosszabb: mindenét elveszítette. Bánat és harag töltötte el a szívét: „Isten, hogy tehetted ezt velem?” - kiáltott fel.

Másnap korán reggel azonban egy hajó hangjára ébredt, amely a sziget felé közeledett. Azért jött, hogy megmentse őt.

„Honnan tudták, hogy itt vagyok?” - kérdezte az elcsigázott ember megmentőitől.

„Láttuk a füstjelét” - felelték.

Könnyű elcsüggedni, amikor rosszul mennek a dolgok. De nem szabad elveszítenünk a bizalmunkat, mert Isten munkálkodik az életünkben, még a fájdalom és szenvedés közepette is. Pál így írt: „...tudok szűkölködni és tudok bővölködni is, egészen be vagyok avatva mindenbe, jóllakásba és éhezésbe, a bővölködésbe és a nélkülözésbe egyaránt” (Fil 4,12).

Pál bízott abban, hogy mindenből jó jön ki (Róm 8,28), így megtanulta, hogy hálás legyen, ne pedig keserű, még akkor is, amikor szenvedett. Ki tudja? Legközelebb, ha kis kunyhód porig ég, jusson eszedbe: lehet, hogy ez csupán füstjel, ami segítségül hívja Isten kegyelmét.

A hídkezelő

is tanulságos többször visszatérő tanmese istentiszteleteken, sőt megfilmesítve a filmklubban is megnéztük.

Volt egyszer egy ember, aki egy kisvárosban a folyó felvonóhidját kezelte. A hídon vonatsín haladt át, és a hídkezelő feladata az volt, hogy amikor nem jött vonat, felvonva tartsa a hidat, hogy a hajók áthaladhassanak alatta. Amikor vonat közeledett, meg kellett fűjnia a sípját, és leengedni a hidat.

Egy napsütéses szombat reggelen a férfi magával vitte hétéves kisfiát a munkahelyére. A kisfiú ugrándozhatott a folyóparton, kavicsokat kacsáztathatott a vízen, pillangókat kergethetett, vagy akár halat is megpróbálhatott fogni.

Kevéssel dél előtt egy személyvonatnak kellett áthaladnia a hídon. A férfi megtette az előkészületeket a híd leeresztésére, hogy a vonat biztonságban áthaladhasson a folyó fölött. Ahogy végignézett a hídon, észrevette, hogy valaki - egy kisgyerek - valahogy átmászott a híd mellett levő védőkorláton, és éppen azon a helyen játszott, ahová a híd le fog csukódni. Ahogy jobban megnézte, rémülettel ismerte fel, hogy a kisgyerek az ő fia. Kétségbeesetten kiáltotta fia nevét, de a közeledő vonat zaja elnyomta kiáltásait. Tudta, hogy nagyon gyorsan kell döntenie. Ha

most leereszti a hidat, a fia meghal. Ha viszont nem teszi, a vonat utasai halnak meg, amikor a vonat a folyóba zuhan. Alig volt ideje gondolkodni.

Fájdalmas üvöltéssel előretolta a kart, hogy leeresse a hidat, ahogy a vonat odaérkezett. A fia azonnal meghalt. És ahogy a vonat elhaladt, az emberek mosolyogva integettek a hídkezelő bódéjában lehajtott fejjel álló ember felé, mit sem sejtve arról, mi történt.

Hát nem ezt tette értünk Isten?

"Mert Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen." Jn 3.16

A koldus rongyai

Élt a király palotája mellett egy koldus. Egyik nap meglátott egy hirdetést kifüggesztve a palota kapuja mellett. A király nagy vacsorát rendez. Mindenki, aki királyi ruhába öltözik, bemehet az ünnepségre.

A koldus továbbment. Végignézett a rongyain, és felsóhajtott. Biztos, hogy csak a királyok és családtagjaik hordanak királyi ruhát, gondolta.

Lassan megfogant benne egy gondolat. Annyira merész gondolat volt, hogy szinte beleremegett. Meg merje-e próbálni?

Visszament a palotához. Odalépett a kapuórhöz. „Kérem, uram, szeretnék a királlyal beszélni!”

„Várjon itt” - felelt az őr.

Pár perc múlva visszatért. „Öfelsége fogadja önt” mondta, és beengedte a koldust.

„Látni óhajtottál?” - kérdezte a király.

„Igen, felség. Annyira szeretnék részt venni a banketten, de nincsen királyi ruhám, amit felvehetnék. Kérem, felség, bátorkodhatom azt kérni, hogy adja nekem egy régi öltözetét, hogy én is részt vehessek az ünnepségen?”

A koldus annyira remegett, hogy észre sem vette a halvány mosolyt a király ajka körül.

„Bölcs dolog volt tőled, hogy hozzám fordultál” - szólt a király. Odaszólította fiát, az ifjú herceget. „Vezesd ezt az embert a szobádba, és öltöztess fel valamelyik ruhádba!”

A királyfi úgy is tett, és a koldus hamarosan olyan ruhában állt a tükör előtt, amit még álmában sem mert remélni.

„Most már alkalmas vagy arra, hogy részt vegyél a királyi vacsorán holnap este” - mondta a királyfi. „De még ennél is fontosabb, hogy sosem lesz szükséged más ruhára. Ez a ruha sosem megy tönkre.”

A koldus térdre hullott. „Ó, köszönöm” - kiáltott fel. Ahogy indulni készült, visszanézett koszos rongyaira, amik ott heverték a padlón. Habozott. Mi van, ha a királyfi téved? Mi van akkor, ha újra szüksége lesz régi ruháira? Gyorsan összeszedte őket.

Az ünnepség sokkal pompásabb volt, mint képzelte, de mégsem tudta úgy élvezni, ahogy kellett volna. Rongyait kis batyuba tekerte, és az folyton leesett az öléből. Az ételt gyorsan adták tovább, és a koldus lemaradt a legfinomabb falatokról.

Az idő igazolta, hogy a királyfinak igaza volt. A királyi ruha tényleg elnyúhatatlan volt. Mégis, az öreg koldus egyre jobban kötődött régi rongyaihoz.

Ahogy telt az idő, az emberek már nem a királyi ruhát vették észre, amit viselt. Csak a mocskos rongyokból álló batyut látták, amihez annyira ragaszkodott, bárhová ment. Úgy is beszéltek róla, mint a rongyokat cipelő öregemberről.

Egy nap, amikor már haldoklott, a király meglátogatta. A koldus látta a szomorúságot a király szemében, amikor az ágy mellett heverő rongykupacra nézett. A koldusnak hirtelen eszébe jutottak a királyfi szavai, és felismerte, hogy rongyai megfosztották attól, hogy igazi királyként járjon egész életében. Keserves sírásra fakadt ostobasága miatt.

A király pedig vele sírt.

Meghívást kaptunk a királyi családba - Isten családjába. Ahhoz, hogy Isten vacsoraasztalánál lakomázzunk, csak annyit kell tennünk, hogy elhajítjuk régi rongyainkat, és felöltjük a hit „új ruháját”, amelyet Isten Fia, Jézus Krisztus ad nekünk.

De nem ragaszkodhatunk régi rongyainkhoz. Ha Krisztusba vetjük hitünket, el kell engednünk a bűneinket és régi életmódunkat. Ezeket a dolgokat el kell vetnünk, ha meg akarjuk tapasztalni, milyen királyként élni és bővölködni Krisztusban. „A régi elmúlt, és íme: új jött létre!” (2Kor 5,17).

Útban van a segítség

Az egyik évben szörnyű árvíz volt. Teljesen elárasztott egy kis középnyugati városkát, ami egy völgyben, két folyó között helyezkedett el. Mindkét folyó kilépett a medréből, és éjjel-nappal esett az eső. Kijáts sem volt arra, hogy a városka megmeneküljön: lassan, de biztosan elöntötte a víz. Mindenkit evakuáltak, egyetlen idős ember kivételével, aki nem volt hajlandó otthagyni otthonát - amit hamarosan egészen elborít az ár.

„Hiszem, hogy Isten meg fog menteni” - kiáltotta az öreg mindenkinek, aki könyörgött neki, hogy meneküljön egy magasabb helyre. A férfi hitt az imádság erejében, és bízott abban, hogy Isten valahogy meg fogja menteni.

Ahogy a víz elöntötte az utakat, és kocsival már nem is lehetett közlekedni, egy négykerék-meghajtású teherautóval érkező férfi állt meg az idős ember házánál, és megdöngötte az ajtót: „Siessen!” - kiáltott: „Jöjjön velem, és biztonságba viszem! Már nincs sok idő!” Az idős ember azonban tovább imádkozott. Nem volt hajlandó elhagyni a házát.

Pár órán belül méterekkel emelkedett a vízszint, teljesen elöntve az otthonát. Tovább esett az eső. Az öreg felmászott a konyhaasztal tetejére, és tovább imádkozott. Amikor már ott is a lábát nyaldosta a víz, egy férfi evezett csónakkal a konyhaablak elé, és így kiáltott: „Uram, szálljon be a csónakba! Biztonságba viszem!”

„Nem” - kiáltott vissza az idős ember. „Isten meg fog szabadítani ebből az árvízből!”

A víz egyre feljebb emelkedett, és az idős embernek végül nem maradt más választása, mint hogy kimásszon a háztetőre. Az eső csak ömlött szakadatlan. Miközben imádkozott, meghallotta egy helikopter robaját az égen. Felnézett, és meglátta a háza fölött lebegő helikoptert. Leeresztettek neki kötélletrát.

„Menjenek innen!” - kiáltott az öreg a helikopter felé. „Lesodornak a tetőről! Isten meg fog engem menteni! Maguk menjenek más emberekért!”

A helikopter nem maradhatott ott örökké, így otthagyták az öreget a háztetőn, még mindig imádkozva. A víz végül elborította a házat, és az idős ember ott lelte halálát.

Amikor a Menny kapujához ért, megkérdezte Szent Pétert, beszélhetne-e Istennel. Péter odavezette a kegyelem királyi székéhez.

„Ó, Uram, olyan buzgón könyörögtem, hogy álljon el az eső, és hogy ments meg az árvíztől. Te meg hagyta, hogy ott fulladjak meg. Nem értem!”

„Gyermekem, én meghallgattam az imádat. Küldtem egy négykerék-meghajtású teherautót, egy evezős csónakot és egy helikoptert. Mit kellett volna tennem?”

Isten nem mindig úgy hallgatja meg az imáinkat, ahogy mi várjuk. De meghallgatja. Az, hogy hiszünk és bízunk Istenben, azt jelenti, hogy felismerjük az Ő munkáját a körülményeinkben, függetlenül attól, hogy azok milyen reménytelennek tűnnek. Lehet, hogy a mi szemünkben úgy tűnik, a dolgok egyre rosszabbra fordulnak, és hogy Isten elhagyott bennünket. Isten azonban látja az egész képet, és bízhatunk abban, hogy soha nem hagy el minket, és nem távozik el tőlünk. Ő munkálkodik, még akkor is, ha mi nem vesszük észre. „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott” (Róm 8,28).

Azt se felejtjük el, hogy Isten olyan hétköznapi embereken keresztül munkálkodik, mint te és én. Amikor felajánljuk segítségünket másoknak, vagy kedvesen megteszünk nekik valamit, könnyen lehet, hogy - akárcsak a történetben szereplő segítők - éppen mi vagyunk a válasz az imáikra.

Lelkészüinktől hallottuk: Ahhoz, hogy értéke legyen a hűségnek, meg kell adni a lehetőségét annak, hogy mást is lehessen választani. Ha döntöttem Jézus mellett, akkor a szabadság törvénye így működik: Isten póráza a nyakamon van, és szabadon mehetek. Nem jó úton jár az a hívő, akit a póráz folyamatosan húz.

Ha küzdelmeink végére érünk, és feladjuk, akkor tud Isten segíteni. (Ahogy a jó apa is segít, ha a gyerek belátja, hogy egyedül nem boldogul)

Madarak a kalitkában

Amikor tegnap végigmentem a Főutcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a kalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

- Na, mit viszel magaddal?

- Csak ezt a három vacak madarat - felelte.

- Aztán mit akarsz csinálni velük? – kérdezősködtem.

- Hazaviszem őket és szórakozom velük – felelte. - Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom!

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellenek magának azok a madarak, atya Hiszen azok csak vacak szürke mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét. A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat:

- Húszezer forintot.

Kivettem a zsebemből a húszezer forintot és odaadtam a gyerekeknek.

A fiú letette a kalitkát a földre és egy pillanat alatt eltűnt. Én aztán felemeltem a kalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat.

Miután a plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

- Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalátekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást... hogy részegeskedjenek és kábítószerezzenek, meg arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni!!! - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán!

- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellenek neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak és leköpnek, megátkoznak és megölnék. Nem kellenek ők neked!

- Mennyit kérsz értük? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

- A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk... - aztán kifizette az árat...

A plébános ezzel megfogta az üres kalitkát és lesétált a szószékről.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. (Jn 3,16)

Családi napok

2018. június 2.

Reggeli áhítattal kezdtünk a templomban.

"Minden összedolgozik azoknak a javára, akik Istent szeretik" (Róm 8,28)

A madocsai iskolások busza leégett. Menet közben kellett volna a műszaki problémának bekövetkeznie, de nem így történt. Isten óvó kezét élhették át a kirándulók, mert mindenki megmenekült. Egy csoda történt, mert Isten személyes védelmébe vette a csapatot. Ha végigmegy a busz minden probléma nélkül, senki sem látja meg Isten kezét, mindenki szerint ez olyan természetes lett volna. Figyelmünket olyannal tudja felhívni, ami nem természetes. Isteni beavatkozás történt. „Milyen borzasztó dolog is történhetett volna!” Nagyon sok múlik a nézőponton.

A programon az időjárás is "összedolgozott". Előtte és utána is esett az eső. A program közben nem. A jókedvű felnőttek összedolgozásából lett a paprikáskrumpli és a lekváros bukta ebédre.

Gyülekezeti bibliaórák

A keddi napokon bibliaórát tartunk. Ez közvetlen alkalom Istennel és egymással való találkozásra, egy nagy asztal köré ülve. Idősebbek fiatalabbak megosztjuk egymással nehézségeinket, örömeinket. Lehetünk őszinték egymás előtt. Interaktív alkalom, aminek van lelki kere. Ez alapján kérdéseket teszünk fel, vagy megosztjuk gondolatainkat. Adott témakörrel összegyűjtött lelki táplálék feletti elmélyedésről szól. Szó esik a hívő élet elindulásának gyakorlati lépéseiről, vagy épp miben érezzük úgy, hogy útmutatásra szorulunk. Az istentiszteletről is beszélgetünk. Szervezünk közösségi programokat, pl. az Adventi nap már a Református Általános Iskolával közösen tartott ünneplés. Szeretünk énekelni. Az éneklés tkp. közös imádság.

Kedvenc énekeink közül néhány:

AZ ÚR VAN ITT

Az Úr van itt, (Az Úr van itt), a te Istened, (a te Istened),
Ő vár rád, (Ő vár rád), Ő vár rád, (Ő vár rád),

Hogy elmondja, mennyire szeret,
A legdrágábbat adta érted,
Az Ő fiát, (az Ő fiát), aki most is él, (aki most is él),
Uralkodik mindörökké.

AMIKOR TELJES SÖTÉTSÉG

Amikor teljes sötétség borul reám
És mikor kialszik minden fény
Amikor éjszaka lesz a világosság
És mikor elhagy minden remény.

A sötétség nem borít el előled
Az éjszaka úgy fénylik, mint a nappal énnekem
A sötétség olyan, mint a világosság
Mert Te Jézus eljöttél hozzám.

Meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet
Sem démonok, sem semmilyen hatalmasság
Sem amik most vannak, sem amik jönni fognak
Sem magasság, sem mélység többé már.

Soha semmi, semmi nem választhat el
Örökké tartó szerelmedtől Istenem,
Amit adtál a te egyetlen Fiadban,
A mi Urunk Jézus Krisztusban.

JÉZUS NEVED OLY CSODÁLATOS

Jézus, neved oly csodálatos,
Jézus, nékem oly kívánatos,
Jézus, néked mondok éneket,
Te vagy ékes mindenek felett.

Jézus, Sáron legszebb rózsája,
Jézus, a völgynek legszebb virága,
Jézus, szívem hódoljon neked,
Te vagy ékes mindenek felett.

Jézus, eljövendő nagy király,
Jézus, akit minden szentje vár,
Jézus, tiéd minden tisztelet,
Te vagy ékes mindenek felett.

SZÜKSÉGEM VAN RÁD

Álmodtam százszor és elképzelttem,
Milyen lesz majd, ha eljössz hozzám.
Nyílik az ajtó, ott látlak Téged.
Mit mondok majd, hogy nézek Rád?

Emlékszem, vártam azon az estén,
Hogy halljam hangod, beszélj hozzám.
Ajtómnál álltál, csendben zörgettél,
Az álmom így vált valósággá.

Beléptél hozzám, asztalhoz ültünk,
Elmondtam szívem minden titkát.
Néztem az arcod, megtudtam mindent,
Azóta szükségem van Rád.

Eljött a reggel, nálam maradtál,
Végigbeszéltük az éjszakát.
Maradj itt végleg, ezt kértem Tőled,
S te boldogan igent mondtál.

Beléptél hozzám, asztalhoz ültünk,
Elmondtam szívem, minden titkát.
Néztem az arcod s megtudtam mindent,
Azóta szükségem van Rád.

NE FÉLJ, MERT MEGVÁLTOTTALAK

||: Ne félj, mert megváltottalak,
Neveden szólítottalak,
Karjaimba zártalak,
Örökre enyém vagy. :||

Viruló réteken át
Hús forrás felé vezetlek,
Pásztorod vagyok,
Elveszni senkit sem hagyok
Karom feléd tárom, kiárad áldásom;
Nem rejtőzöm el,
Szívem a szívednek felel,

Amikor úgy érzed, nyomaszt az élet.

Ne félj...

Nem taszítalak el, amikor vétkezel,
Irgalmat lelsz a szívemben,
Örök feléd a hűségem,
Amerre jársz védlek, nyomodba lépek.
Nem rejtőzöm el, szeretetlángom átölel,
Ne félj, ha éjben jársz, hidd, hogy a fény vár rád!

SZENTLÉLEK JÖJJ, LOBOGÓ LÁNG

Szentlélek jöjj, lobogó láng,
Szentlélek jöjj, a világ vár.
Szentlélek jöjj, viharos szél,
Jöjj, áradj szét.

Jöjj el élő vízforrás,
Jöjj, a szívünk Téged vár,
Jöjj, ki fényt adsz lelkünknek,
Jöjj, úgy vágyunk Rád.

Jöjj igazság forrása,
Jöjj, imádunk mindnyájan,
Jöjj, reményünk éleszd fel,
Jöjj kegyelmeddel.

Jöjj, a néped gyűjtsd egybe,
Jöjj, az alvót ébreszd fel,
Jöjj, a bűntől tisztíts meg,
Bátoríts minket.

Konkrét példák alkalmainkból

Jakab leveléből, 1. rész: *22 Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat. 23 Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. 24 Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejt, hogy milyen volt. 25 De aki a szabadság tökéletes törvényébe tekint bele, és megmarad mellette, úgyhogy nem feledékeny hallgatója, hanem tevékeny megvalósítója: azt boldoggá teszi cselekedete"*

Ha belenézünk a tükörbe, akkor nem hagyjuk magunkat kiigazítás nélkül. Hajunkat megigazítjuk, arcunkat megtöröljük, nők esetében egy-két sminkigazítás is történik, hogy jól induljon a nap.

Olyan az Ige, mint a tükör. Nem elég hogyha tudom, hozzá kell igazítani az életemet. Fogalmazódjon meg egy konkrét cselekedet bibliaolvasásomkor. Szívvel cselekedjük az Igét, ne csak szájjal! Kézen fogható legyen a változás, mert ha nem, akkor csak belenézünk, és elfelejtjük.

Isten Igéje a legfőbb jó. Az **első zsoltárban** a folyóvíz mellé ültetett fa példáján gondolkodva bennünket is kell, hogy átjárjon az élő víz. Ahogy a tv csatornák folyamatosan bombáznak

bennünket reklámokkal, úgy mi is rakjuk körbe magunkat Isten Igéjével. Legyen olyan fontos számunkra, mint a napi megfelelő vízfogyasztás . Lehet az orvos épp úgy nevel erre, hogy itt is- ott is vizes palackokat kell elhelyezni a ház különböző szegleteibe. Legyen ilyen fontos számunkra az Élő Víz! Ne feledkezzünk el Istenünkről! Emlékeztessük magunkat arra, hogy Őhöz mindig fordulhatunk .Legyen itt is- ott is egy-egy bátorítás ,ígéret helyreigazítás.

Nyitott templomok éjszakája

Két alkalommal volt ez a rendezvény 2013-ban, és 2014-ben. Arra emlékszem, hogy volt egy templomtörténeti bemutató egy "bencés apát" segítségével, aki a középkort hozta vissza nekünk. A templomunk megfigyelésén alapuló totó mindenkit megmozgatott. Baptista dicsőítő csapat is énekelt nekünk pár ének, amelynek folytatása Kecskemétről Mike Sámuel zenekara volt. Hallottunk bizonyágokat, Isten miképp nyúlt mélyen bele egyes emberek életébe. Imasétán is részt vettünk a következő alkalmon. Elcsendesedhettünk egy-egy állomáson, ahol különböző "gyümölcsöket," a lélek gyümölcseit, szeretetet, örömet, mértékletességet, hűséget vehettünk magunkhoz. Különböző apró feladatokat kellett megoldani. Például gyakorolhattuk a jóságot. Egy egyszerű üdvözetet írni valakinek. Nagyon érdekes volt, a szomszéd lelkésznő Zimányi Marika néni életútjának, megpróbáltatásainak meghallgatása. Arról az időről beszélt, amikor édesapját id. Zimányi Józsefet és több más lelkészt a sztálinizmus munkatáborba küldött. Elvettek tőlük mindent. Volt hogy vagonban laktak, éheztek, de egyet mégsem vehettek el tőlük: a hitüket. Titkon, lopva találkoztak. Volt csillagászati bemutató is.

A vége egy nagyszerű filmvetítés volt, Igazából mennyország címmel. Egy házaspár a poklok poklát állja ki, amikor a négyéves fiuk majdnem belehal a súlyos betegségbe. Miután Colton csodával határos módon felépül, furcsa dolgokról kezd beszélni szüleinek. Gyermeki ártatlansággal mesél a mennyországban tett csodálatos utazásáról, miközben élet és halál között lebegett a kórházban. A család nem tudja mire vélni a dolgot, de Colton megdönthetetlennek látszó bizonyítékokkal áll elő. Olyan dolgokról beszél, amik a születése előtt történtek, és amelyekről nem tudhatott.

Hittanos táborok

Minden évben gondol a gyülekezet a gyerekekre, és színes programokkal készül. Isten szeretetét szeretnénk átadni nekik. Közös reggeli után egy kis játék van a gyülekezeti házban. Általában fél tíz körül éneklés zengi be a templomot. Vannak felelgetős énekek, slágerek, amiket táborzáróra már hangosan szinte kívülről tudnak. A templomban elhangzott lelki tanítást csoportfoglalkozásokban folytatjuk. Egyik évben rövidebb rajzfilmeket néztek bibliai történetekből. S tettünk fel beugratós, vicces kérdéseket is a megfigyelő képességet vizsgálva. Csoportfoglalkozásokon elmélyítik a templomban hallottakat. Éljük bele magukat a bibliai személy helyzetébe. Például mit érezhetett Noé, amikor mindenki kiközösítette? Vagy milyen lehetett Ruthnak, amikor el kellett indulnia a hosszú úton, és nem tudta mi vár rá az úton? Játszva sajátítanak el képességeket, játszva fejlődnek a gyerekek. Emlékezetes játék volt számomra a visszafogottság tanítására, hogy ki tud lelassabban biciklizni. Gyümölcs bújócska alatt olyan lett a tábor mint a méhraj. Felnőttek elbújtunk és a gyerekeknek a megfelelő sorrendben kellett velünk aláíratni a menetlevelüket. Régebben volt vízi csúszdázás, számháború, akadálypálya, vízipókfoci, biciklizés a Viza büfébe, látogatás a szennyvíztelepen, még régebben lovas-kocsin ülve eljutottunk a madocsi szőlőhegyig.

A konyhás néni mindig kitettek magukért. Bőséges, és finom a kaja a táborban. Táborzárón kisfilm mutatja be a hetet. Utána pedig mozizás van. A Templom tér is adott már helyet, illetve a moziban is tartottuk már. Néhány éve különvált az alsós és a felsős tábor. Kétszer Simon-tornyán voltak a felsősök. Megnézték a környékbeli várakat, nevezetességeket. 2018-ban a Velencei tó mellett nyaraltak, Dinnyésen.